Список використаних джерел:

1. Актуальні проблеми валеологічної освіти в навчальних закладах України в сучасних умовах : збірник наукових праць. Кіровоград : КДПУ ім.. В.Винниченка, 2002. 206 с.
2. Базовий компонент дошкільної освіти, затверджений наказом Міністерства освіти і науки, молоді та спорту України від 22.05.2012, №615.
3. Булич Е. Г., Муравов І. В. Валеологія. Теоретичні основи валеології : навч. посіб. Київ : ІЗМН, 1997. 224 с.

БІОРІЗНОМАНІТТЯ: ПРОБЛЕМИ ЗБЕРЕЖЕННЯ

Половинка Д.С. *магістрантка факультету природничих наук та менеджменту Полтавського національного педагогічного університету імені В.Г. Короленка*

Збереження біосфери неможливе без збереження біологічного різноманіття організмів, які населяють нашу планету (біорізноманіття). У свою чергу, охорона біорізноманіття неможлива без всебічного вивчення видового складу організмів різних регіонів земної кулі, їхніх екологічних та морфофізіологічних особливостей. На підставі результатів цих досліджень розробляють принципи раціонального використання видів. Насамперед потрібно вивчати види, яким загрожує зникнення.

З метою збереження видового різноманіття понад 30 країн світу приєдналися до розробленої МСОП Всесвітньої стратегії охорони природи, теоретичною базою якої є розуміння того, що кожний вид організмів є необхідним компонентом біосфери.

У 1948 році при МСОП було організовано постійну Комісію по видах рослин і тварин, яким загрожує зникнення. Результатом роботи комісії стало створення Міжнародної Червоної книги, окремі випуски якої почали видавати з 1966 року. Водночас триває робота й по складанню так званих Чорних списків видів, які зникли з лиця Землі, починаючи з 1600 року. Підставою для введення певного виду до Чорного списку є відсутність достовірних його знахідок принаймні протягом останніх 50 років.

Створюються списки видів, які потребують охорони на теренах окремих держав та національні Червоні книги. Так, існує Європейський Червоний список. В Україні перше видання "Червоної книги" вийшло у світ у 1980 році.

"Червона книга" – це державний документ про сучасний стан видів тварин і рослин, які перебувають під загрозою зникнення, та про заходи щодо їхнього збереження й наукового обґрунтованого відтворення. До неї вносять види тварин і рослин, які постійно чи тимчасово (наприклад, перелітні птахи) мешкають у природних умовах на території України або в межах її територіальних вод.

Зниклі види – не виявлені в дикій природі після неодноразових пошуків, проведених у місцях їхнього можливого існування.

Зникаючі види – перебувають під загрозою зникнення, збереження яких малоймовірне, якщо триватиме дія чинників, що негативно впливають на стан їхніх популяцій.

Вразливі види – в недалекому майбутньому можуть бути внесені до категорії зникаючих, якщо не вжити негайних заходів для їхнього збереження.

Дослідження свідчать, що регіони з високим рівнем біорізноманіття володіють багатшими природними ресурсами, а також здатні швидше впоратися з наслідками стихійних лих.

Список використаних джерел:

1. Голубець М. А. Біотична різноманітність і наукові підходи до її збереження. Львів : Ліга-Прес, 2003. 33 с.
2. Збереження біорізноманіття України (друга національна доповідь) / під заг. ред.: Я. І. Мовчана, Ю. Р. Шеляга-Сосонка. Київ : Хімджест, 2003. 112с.

ФІТОСАНІТАРНІ РИЗИКИ ПРИ ВИКОРИСТАННІ ЛІЛІЙ В ОЗЕЛЕНЕННІ

***Поспєлова Г. Д.**, кандидат сільськогосподарських наук,*

***Поспєлов С. В.**, доктор сільськогосподарських наук,*

***Оніпко В. В.**, доктор педагогічних наук,*

***Нечипоренко Н. І.**, кандидат сільськогосподарських наук.*

Полтавський державний аграрний університет